

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi maanteiden tavara- ja henkilöliikenteen kuljettajien ammattikoulutuksesta

(2001/C 154 E/23)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2001) 56 lopull. — 2001/0033(COD)

(Komission esittämä 2 päivänä helmikuuta 2001)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tieliikenteen kuljettajien koulutuksen vähimmäistasosta 16 päivänä joulukuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/914/ETY⁽¹⁾ ja tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85⁽²⁾ turvin on voitu edistää ammattikoulutusta koskevien sääntöjen yhdenmukaistamista.
- (2) Lainsäädäntö kuitenkin edelleen vaihtelee jäsenvaltioittain, ja ne vaativat pitemmälle vietyä yhdenmukaistamista tässä asiassa edistääkseen työntekijöiden vapaaseen liikkuvuuteen, sijoittautumisvapauteen ja palvelujen vapaaseen tarjoamiseen liittyvän yhteisön politiikan sekä yhteisen liikennepolitiikan toteuttamista.
- (3) Ainoastaan vähemmistö ammattikuljettajista saa tällä hetkellä asetuksessa (ETY) N:o 3820/85 tarkoitetun pakollisen ammattikoulutuksen. Enemmistö ammattikuljettajista harjoittaa ammattiaan pelkän ajokortin turvin.
- (4) Direktiiviin 76/914/ETY ja asetukseen 3820/85 perustuva ja tieliikennesektorin tämänhetkisiin vaatimuksiin mukautettu täysi ammatillinen peruskoulutus on edelleen viitettävöinen, joka olisi saavutettava pitkällä aikavälillä. Tätä ajatellen olisi lisättävä tällaisen koulutuksen hankkineille myönnettäviä etuja antamalla heille oikeus kuljettaa tiettyihin luokkiin kuuluvia ajoneuvoja nuoremmalla iällä.

(5) Näin tiukan vaatimuksen asettaminen kaikille uusille kuljettajille todennäköisesti kuitenkin vääristäisi alkuvaiheessa työmarkkinoiden toimintaa. Tämän vuoksi olisi säädettävä vähimmäisperuskoulutuksesta siten, että suppea mutta riittävä ja tehokas koulutus voidaan tehdä pakolliseksi kaikille uusille kuljettajille heidän iästään tai kuljetettavan ajoneuvon luokasta riippumatta.

(6) Pakollisessa ammattikoulutuksessa on järjestelmällisesti painotettava ajon aikana ja sen ulkopuolella noudatettavia turvallisuussääntöjä. Ennakoivan ajotavan – vaarojen ennakoinnin ja tien muiden käyttäjien huomioonoton – kehittämällä ja siihen liittyvällä polttoainenkulutuksen järkeistämällä on myönteisiä vaikutuksia liikennesektorin itsensä lisäksi myös yhteiskuntaan. Pakollisen ammattikoulutuksen on parannettava kuljetuksia, liikennettä ja työoloja (kuten lepoajan vähimmäiskestoja ja ajo- ja työajan enimmäiskestoja) koskevan säännösten soveltamista. Lisäksi ammattikoulutuksessa on käsiteltävä kuljettajille tärkeitä ja olennaisia asioita, kuten terveyttä, turvallisuutta, palvelua ja logistiikkaa. Yritysten ja sektoreiden olisi osallistuttava tämän koulutusohjelman kehittämiseen ja toteuttamiseen.

(7) Ennen tämän direktiivin voimaantuloa ammattiaan jo harjoittavien ammattikuljettajien on voitava säilyttää saavutetut oikeutensa. On säädettävä jatkokoulutuksesta, jonka avulla erityisesti he, kuten myöhemmin myös uudet kuljettajat, voivat täydentää tietämystään ja parantaa taitojaan ammattiturvallisuuden ja -säännösten osalta.

(8) Tämä direktiivi ei rajoita yhteisön ajokortista annetun neuvoston direktiivin 91/439/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2000/56/EY⁽⁴⁾, vaarallisten aineiden tiekuljetuksia koskevan neuvoston direktiivin 94/55/EY⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/61/EY⁽⁶⁾, eikä maanteiden tavara- ja henkilöliikenteen harjoittajien ammattiin pääsyä koskevan neuvoston direktiivin 96/26/EY⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 98/76/EY⁽⁸⁾, säännösten soveltamista.

⁽³⁾ EYVL L 237, 24.8.1991, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 237, 21.9.2000, s. 45.

⁽⁵⁾ EYVL L 319, 12.12.1994, s. 7.

⁽⁶⁾ EYVL L 279, 1.11.2000, s. 40.

⁽⁷⁾ EYVL L 124, 23.5.1996, s. 1.

⁽⁸⁾ EYVL L 277, 14.10.1998, s. 17.

⁽¹⁾ EYVL L 357, 29.12.1976, s. 36.

⁽²⁾ EYVL L 370, 31.12.1985, s. 1.

- (9) Tämän direktiivin liitteessä vahvistetaan ammattikoulutuksen vähimmäisvaatimukset, jotta ei rajoitettaisi työmarkkinaosapuolten valtuuksia vahvistaa etenkin yleisissä työehtosopimuksissa työntekijöille suosiollisempia määräyksiä.
- (10) Koska toimenpiteet, joita tarvitaan tämän direktiivin liitteen mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen, ovat menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ 2 artiklassa tarkoitettuja laajakantoisia toimenpiteitä, kyseiset toimenpiteet olisi vahvistettava mainitun päätöksen 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä noudattaen.
- (11) Direktiivin 91/439/ETY liitteitä I ja Ia on muutettava lisämällä niihin pakollista koulutusta vastaavat koodit.
- (12) Direktiivi 76/914/EY on kumottava,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltamisala

Tieliikenteen kuljettajan ammatin harjoittamista säännellään säännöksillä, jotka jäsenvaltiot antavat tämän direktiivin yhteisten sääntöjen mukaisesti.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) "maanteiden tavaraliikenteen ammattikuljettajalla" kuljettajaa, joka harjoittaa tavaraliikennettä korvausta vastaan
- b) "maanteiden henkilöliikenteen ammattikuljettajalla" kuljettajaa, joka harjoittaa henkilöliikennettä korvausta vastaan
- c) "ajokorttiluokilla C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D, DE" direktiivissä 91/439/ETY määritellyjä luokkia
- d) "vakinaisella asuinpaikalla" direktiivin 91/439/ETY 9 artiklassa määritellyä asuinpaikkaa.

3 artikla

Poikkeukset

1. Tätä direktiiviä ei sovelleta kuljetuksiin, jotka suoritetaan
- a) ajoneuvoilla, joiden suurin sallittu nopeus on enintään 30 kilometriä tunnissa,
- b) ajoneuvoilla, jotka ovat asevoimien, väestönsuojelun, palontorjuntaelinten ja yleisestä järjestyksestä vastaavien elinten käytössä tai hallinnassa,

- c) ajoneuvoilla, joilla tehdään tietestejä teknisiä parannuksia, korjausta tai huoltoa varten, ja uusilla tai muunnetuilla ajoneuvoilla, joita ei ole vielä otettu liikenteeseen,
- d) ajoneuvoilla, joita käytetään muihin kuin kaupallisiin kuljetuksiin yksityiskäytössä,
- e) ajoneuvoilla, joilla kuljetetaan materiaaleja tai laitteita, joita ajoneuvon kuljettaja käyttää ammattiaan harjoittaessaan 50 kilometrin säteellä ajoneuvon tavanomaisesta pitopaikasta; tämän poikkeuksen edellytyksenä on, että ajoneuvon kuljettaminen ei ole kuljettajan päätoimi ja että poikkeus ei rajoita tämän direktiivin tavoitteita. Jäsenvaltiot voivat asettaa tämän poikkeuksen ehdoksi erillisen luvan.

2. Niitä tämän direktiivin säännöksiä, joissa vahvistetut vaatimukset ovat samoja kuin direktiivissä 96/26/EY vahvistetut vaatimukset, ei sovelleta sellaisiin peruskoulutukseen pyrkiviin kuljettajiin, jotka tämän direktiivin voimaantulopäivänä ovat jo täyttäneet direktiivin 96/26/EY vaatimukset.

4 artikla

Koulutusvelvoite

Maanteiden tavara- tai henkilöliikenteen kuljettajan ammatin harjoittamisen ehtona on tässä direktiivissä säädetyn peruskoulutuksen läpäiseminen ja osallistuminen tässä direktiivissä säädettyyn jatkokoulutukseen.

Kyseisen koulutuksen läpäiseminen vahvistetaan todistuksella, jonka perusteella toimivaltaiset viranomaiset merkitsevät ajokorttiin yhteisön koodin hankitusta koulutuksesta.

5 artikla

Saavutetut oikeudet

Sellaiset maanteiden tavara- tai henkilöliikenteen ammattikuljettajat, jotka jo harjoittavat ammattiaan tai ovat harjoittaneet sitä kolmen vuoden ajan tämän direktiivin voimaantuloa edeltävien viiden vuoden aikana, vapautetaan pakollisesta peruskoulutuksesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta ikärajoihin ja ajokorttiluokkiin liittyviä yhteisön säännöksiä ja kansallisia säännöksiä.

6 artikla

Peruskoulutus

1. Henkilöiden, jotka ryhtyvät maanteiden tavara- tai henkilöliikenteen ammattikuljettajiksi tämän direktiivin voimaantulon jälkeen, on suoritettava tämän direktiivin liitteessä määritelty perusammattikoulutus.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Perusammattikoulutus muodostuu joko täydestä peruskoulutuksesta tai vähimmäisperuskoulutuksesta riippuen ikärajasta ja kuljettavien ajoneuvojen luokista. Nämä kaksi peruskoulutuksen tyyppiä, jotka määritellään tämän direktiivin liitteessä, poikkeavat toisistaan vain koulutuksen keston ja opetussisällön yksityiskohtaisuuden osalta.

3. Peruskoulutukseen hyväksytään henkilöt, joille on myönnetty vastaava ajokortti. Sellainen täysi peruskoulutus, joka annetaan osana ammatillista koulutusta alle 18-vuotiaille, ei kuitenkaan edellytä vastaavan ajokortin hankkimista ennen koulutusta.

4. Maanteiden tavaraliikenteen ammattikuljettaja voi harjoittaa ammattiaan

a) 18 vuoden ikäisestä

i) luokkiin C ja CE kuuluvilla ajoneuvoilla, jos hän on suorittanut täyden peruskoulutuksen,

ii) luokkiin C1 ja C1E kuuluvilla ajoneuvoilla, jos hän on suorittanut vähimmäisperuskoulutuksen,

b) 21 vuoden ikäisestä luokkiin C ja CE kuuluvilla ajoneuvoilla, jos hän on suorittanut vähimmäisperuskoulutuksen,

5. Maanteiden henkilöliikenteen ammattikuljettaja voi harjoittaa ammattiaan

a) 18 vuoden ikäisestä

i) luokkiin D ja DE kuuluvilla ajoneuvoilla, joita käytetään henkilökuljetuksiin säännöllisillä enintään 50 kilometrin pituisilla reiteillä, jos hän on suorittanut täyden peruskoulutuksen,

ii) luokkiin D1 ja D1E kuuluvilla ajoneuvoilla, jos hän on suorittanut täyden peruskoulutuksen,

b) 21 vuoden ikäisestä:

i) luokkiin D ja DE kuuluvilla ajoneuvoilla, jos hän on suorittanut täyden peruskoulutuksen,

ii) luokkiin D1 ja D1E kuuluvilla ajoneuvoilla, jos hän on suorittanut vähimmäisperuskoulutuksen,

c) 24 vuoden ikäisestä luokkiin D ja DE kuuluvilla ajoneuvoilla, jos hän on suorittanut vähimmäisperuskoulutuksen.

6. Maanteiden tavaraliikenteen ammattikuljettajien, jotka ovat suorittaneet täyden peruskoulutuksen jonkin 4 ja 5 kohdassa tarkoitetun luokan osalta, ei tarvitse suorittaa peruskoulutusta muiden mainituissa kohdissa tarkoitettujen ajoneuvoluokkien osalta.

Maanteiden tavaraliikenteen ammattikuljettajien, jotka laajentavat tai muuttavat toimenkuvaansa harjoittaakseen henkilöliikennettä (tai päinvastoin), ei tarvitse suorittaa säädetylle koulutukselle yhteisiä osia uudelleen.

7 artikla

Tietämyksen testaaminen

1. Vähimmäisperuskoulutuksen runko-ohjelmassa on läpäistävä loppukoe. Tämän kokeen jälkeen kuljettajan ammattiin koulutettavan on suoritettava erikoiskoulutus yrityksessä tai hyväksytyssä koulutuslaitoksessa. Koulutuksen kahden osan eli runko-ohjelman ja erikoiskoulutuksen päätyttyä kuljettajalle annetaan todistus vähimmäisperuskoulutuksesta.

2. Täyden peruskoulutuksen runko-ohjelmassa on läpäistävä loppukoe. Tämän kokeen jälkeen kuljettajan ammattiin koulutettavan on suoritettava erikoiskoulutus yrityksessä tai hyväksytyssä koulutuslaitoksessa. Koulutuksen kahden osan eli runko-ohjelman ja erikoiskoulutuksen päätyttyä kuljettajalle annetaan ammattitaitoa osoittava todistus.

8 artikla

Jatkokoulutus

1. Jatkokoulutus muodostuu koulutuksesta, jonka avulla tämän direktiivin voimaantulopäivänä kuljettajan ammattia jo harjoittavat henkilöt voivat täydentää ammattiinsa liittyvää keskeistä tietämystä ja jossa kiinnitetään erityistä huomiota tieturvallisuuteen ja polttoaineenkulutuksen järjeistämiseen.

Jatkokoulutus annetaan yhtäjaksoisena koulutuksena.

2. Maanteiden tavaraliikenteen ammattikuljettajien on käytävä tämän direktiivin liitteessä määritelty jatkokoulutus. Jatkokoulutus perustuu ammattikuljettajan toimenkuvaan, joka määritellään arviointihaastattelussa. Jatkokoulutuksen tarkoituksena on syventää ja tarkentaa tietämystä tietyistä peruskoulutusohjelmassa käsitellyistä aiheista, jotka yksilöidään arviointihaastattelun aikana.

3. Koulutuksen päätyttyä kuljettajalle annetaan todistus jatkokoulutuksesta.

4. Maanteiden tavaraliikenteen ammattikuljettajien, jotka ovat harjoittaneet ammattiaan kolmen vuoden ajan tämän direktiivin voimaantuloa edeltävien viiden vuoden aikana, on suoritettava jatkokoulutus ajokorttinsa seuraavan uusimisen yhteydessä ja joka tapauksessa viiden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta.

9 artikla

Koulutuspaikka ja koulutustodistusten voimassaolo

1. Ammattikuljettajien on suoritettava perus- ja jatkokoulutus siinä jäsenvaltiossa, jossa heidän vakinainen asuinpaikkansa on tai jossa he voivat todistaa olleensa opiskelijana vähintään kuuden kuukauden ajan.

2. Kaikkien jäsenvaltioiden on tunnustettava todistus vähimmäisperuskoulutuksesta, ammattitaitoa osoittava todistus ja todistus jatkokoulutuksesta. Todistus jatkokoulutuksesta on voimassa enintään viisi vuotta.

Todistukset, jotka jäsenvaltiot ovat antaneet jo voimassa olevien kansallisten säännösten perusteella siihen päivään mennessä, josta alkaen tätä direktiiviä sovelletaan, on tunnustettava tässä direktiivissä tarkoitetuiksi koulutustodistuksiksi.

10 artikla

Yhteisön koodit

Lisätään direktiivin 91/439/ETY liitteissä I ja Ia vahvistettuun yhteisön koodien luetteloon seuraavat koodit:

95. Vähimmäisperuskoulutustodistuksen haltija.

96. Ammattitaitoa osoittavan todistuksen haltija.

97. Jatkokoulutustodistuksen haltija.

11 artikla

Mukauttaminen tieteen ja tekniikan kehitykseen

Muutokset, jotka ovat tarpeen liitteen mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen, vahvistetaan 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

12 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa yhteisön ajokortista annetun direktiivin 91/439/ETY 7 b) artiklalla perustettu ajokorttikomitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä mainitun päätöksen 7 artiklan 3 kohdan ja 8 artiklan mukaisesti.

3. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika on kolme kuukautta.

13 artikla

Täytäntöönpano

Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset ennen 1 päivää tammikuuta 2004. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

14 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 76/914/ETY 1 päivästä tammikuuta 2002 alkaen.

15 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

16 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE

AMMATTIKOULUTUKSEN VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

OSA 1 – KOULUTUSOHJELMA

1. Koulutusohjelma

- 1.1 *Turvallisuussääntöihin perustuva järkevän ajokäyttäytymisen parantaminen*
- 1.1.1 tekniset ominaisuudet: voimansiirto, vääntömomenttiin, tehoon, moottorin ominaiskulutukseen liittyvät käyrät, käyntinopeusmittarin optimikäyttö, vaihteiston välityssuhteeseen liittyvät kaaviot,
- 1.1.2 jarrulaitteet, lukkiutumisenestojärjestelmät, hidastin, nopeudensäädin: toimintaperiaatteet, paineöljykäyttöisten jarrupiirien erityisominaisuudet, jarrujen ja hidastinten käyttörajoitukset, jarrujen ja hidastimen yhteiskäyttö, jarrujärjestelmien käyttö erityyppisillä ajoradoilla ja erilaisissa sääolosuhteissa, pysähtymis- ja jarrutusmatka, nopeuden ja vaihteiston välityssuhteen yhteyden parantaminen, ajoneuvon inertian hyödyntäminen, hidastus- ja jarrutuskeinojen käyttö alamäessä, painojen ja mittojen vaikutukset, kuljettajan vastuulla olevat tarkistukset, toimenpiteet toimintahäiriöiden varalle,
- 1.1.3 onnettomuuksien ennaltaehkäisy: ennakointi ajon aikana, kuljettajan käyttäytyminen ja valppaus, tieonnettomuuksiin vaikuttavat tekijät, raskaisiin ajoneuvoihin liittyvät erityiset vaaratekijät, ajoradan kuntoon liittyvät ajoriskit ja niiden vaihtelu ilmasto-olosuhteiden ja vuorokaudenaikojen mukaan, mäkisillä reiteillä ja tunneleissa ajaminen, pysäköinti, nopeuden vaikutus ajoneuvon,
- 1.1.4 muiden käyttäjien huomioon ottaminen: muiden käyttäjien aikeiden huomiointi, muiden käyttäjien erityisominaisuudet (hitaat ajoneuvot, keveät ajoneuvot, kaksipyöräiset, jalankulkijat), tieturvallisuustoimenpiteet,
- 1.1.5 ajoliikkeet: esteiden paikantaminen, liikkeen valmistelu, näkyvyys, kuolleet kulmat, liikkuma-ala, käyttäytyminen ja turvallisuus liikkeen aikana, ajoliikkeiden suorittaminen,
- 1.1.6 ympäristö: polttoaineenkäytön optimointi soveltamalla kunkin edellä mainitun kohdan taitotietoa,
- 1.1.7 kuormitus: ajoneuvoihin liikkeessä vaikuttavat voimat, vaihteiston välityssuhteiden käyttö ajoneuvon kuorman ja tieprofiilin mukaan, ajoneuvon tai ajoneuvoyhdistelmän hyötykuorman määrittäminen, hyötytilavuuden määrittäminen, kuormituksen jakautuminen, akselin ylikuormituksen seuraukset, ajoneuvon vakaus ja painopiste, pakkausten ja kuormalavojen tyypit, lavakuormaimen käyttö (vain luokat C1, C1E, C ja CE),
- 1.1.8 lastin lukitus: tärkeimmät lukitusta edellyttävät tavaraluokat, kiilaus- ja lukitusmenetelmät, lukitushihnojen käyttö, lukituslaitteiden tarkistus, käsittelylaitteiden käyttö, suojapeitteiden asettaminen ja poistaminen (vain luokat C1, C1E, C ja CE),
- 1.1.9 matkustajaturvallisuus ja -mukavuus: kuljettajan vastuu, lasten kuljettaminen, ennen lähtöä tehtävät tarkistukset (vain luokat D1, D1E, D ja DE).
- 1.2 *Säännösten soveltaminen*
- 1.2.1 kuljetuksia ja niihin liittyviä toimia koskeva säännöstö: ammatin hallinto, kuljetusluvut, tavarankuljetusta koskevien vakiosopimusten velvoitteet, kuljetussopimukseen kuuluvien asiakirjojen laadinta, kansainvälisten kuljetusluvut, tavarankansainvälisessä tiekuljetuksessa käytettävästä rahtisopimuksesta tehdyn yleissopimuksen (CMR-sopimuksen) velvoitteet, kansainvälisen rahtikirjan laadinta, rajanylitys, huolitsijat, tavaroiden mukana olevat erityisasikirjat,
- 1.2.2 tieliikennesäännöt: liikennemerkkit, liikenneajoitukset ja -kiellot, pysäköinti ja pysähtyminen, erityisinfrastruktuurien käyttö, turvaetäisyys ja pysähtymismatka, raskaiden ajoneuvojen ja linja-autojen erityisnopeusrajoitukset, tarkastukset ja seuraamukset,
- 1.2.3 sosiaalisäännöstö: kuljetusalan enimmäistyöajat, asetusten 3820/85 ja 3821/85 periaatteet, soveltaminen ja seuraamukset, seuraamukset ajopiirturin käyttämättä jättämisestä, virheellisestä käytöstä tai väärentämisestä.
- 1.3 *Terveys, turvallisuus, palvelu, logistiikka*
- 1.3.1 työtapaturmat: kuljetusalan työtapaturmien tyypit, tieliikenteen onnettomuustilastot, raskaiden ajoneuvojen ja linja-autojen osallisuus onnettomuuksiin, inhimilliset, aineelliset ja taloudelliset seuraukset,

- 1.3.2 salamatkustajien ja laittomien siirtolaisten kuljetus: yleinen informaatio, seuraukset kuljettajien kannalta, torjuntatoimenpiteet, tehtävät tarkistukset, kuljettajien vastuuseen liittyvä lainsäädäntö,
- 1.3.3 ergonomiaperiaatteet: riskialttiit liikkeet ja asennot, ruumiin fyysinen asento tilassa, fyysinen kunto (lihasharjoitusten tärkeys), asennot ja liikkeiden koordinointi, käsittelyharjoitukset, henkilökohtaiset suojavarusteet,
- 1.3.4 terveydenhoito: ruokavalio, alkoholin vaikutukset, lääkkeet ja muut käyttäytymiseen vaikuttavat aineet, väsymyksen ja stressin oireet, syyt ja vaikutukset, työn ja levon perusrytmin keskeinen merkitys,
- 1.3.5 toiminta hätätilanteessa: tilanteen arviointi, tilanteen pahenemisen estäminen, avun kutsuminen paikalle, loukkaantuneiden auttaminen, toimenpiteet tulipalon varalta, vahinkoilmoituksen laadinnan pääperiaatteet
- 1.3.6 tiekuljetusten taloudellisen ympäristön tuntemus: kuljetusala suhteessa muihin talouden aloihin, tiekuljetukset suhteessa muihin kuljetusmuotoihin, tiekuljetusten eri toimintamuodot (muiden lukuun ja omaan lukuun tehtävät kuljetukset, kuljetuksiin liittyvät toiminnot), kuljetusyritysten päätyyppien ja kuljetuksiin liittyvien toimintojen organisaatiot, erityiskuljetusmuodot (säiliökuljetukset, kylmäkuljetukset jne.), alan kehitys (palvelujen monipuolistaminen, rautatie-maantiekuljetukset, alihankinnat jne.),
- 1.3.7 tiekuljetusten sosiaalisen ympäristön tuntemus: kuljettajien perus- ja jatkokoulutus, ammatillinen koulutus,
- 1.3.8 liiketoiminta ja laatu: liiketoiminta ja sen ympäristö (kilpailu, rahtaustoiminta), riidan seuraukset kaupallisella ja taloudellisella tasolla, kuljetusyritysten varmentamismenettely,
- 1.3.9 kuljettajan käyttäytyminen ja yrityksen imago: kuljettajan työn laadun merkitys yritykselle, kuljettajan eri roolit, kuljettajan työssään kohtaamat henkilöt, ajoneuvon kunnossapito, työn organisointi, henkilösuhteisiin liittyvät näkökohdat.

OSA 2 – PERUSKOULUTUKSEN RAKENNE

Perusammattikoulutus muodostuu kahdesta osasta: kaikille ammattikuljettajille yhteisestä runko-ohjelmasta, jonka sisältö vaihtelee kuljetustyypeittäin (tavara- tai henkilökuljetukset), ja erikoiskoulutuksesta, joka annetaan sen alan yrityksessä, jolla ammattikuljettaja tulee työskentelemään tai hyväksytyssä koulutuslaitoksessa.

Runko-ohjelman on katettava tämän direktiivin liitteen mukaisesti erityisesti turvallisuussääntöihin perustuva järkevän ajokäyttäytymisen parantaminen, kuljetus-, tieliikenne- ja työ sääntöjen soveltaminen sekä terveyteen, turvallisuuteen, palveluun ja logistiikkaan liittyvät näkökohdat.

Erikoiskoulutuksen ansiosta ammattikuljettajan on pystyttävä konkreettisesti soveltamaan runko-ohjelmassa oppimaansa välittömässä työympäristössään. Erikoiskoulutuksessa käsitellään samoja aiheita kuin runko-ohjelmassa, mutta mukautettuina kyseessä olevan yrityksen tai sektorin erityisilanteeseen. Tällä tavoin uusi ammattikuljettaja suorittaa osan koulutuksestaan kuljettamalla ajoneuvotyyppiä, jota hän käyttää jälkepäin työssään, minkä lisäksi hän saa tiedot erityissäännöstöstä, sopimuksista ja erityisasiakirjoista ja oppii tuntemaan erityiset logistiikkaketjut. Erikoiskoulutuksen kautta alan yritykset osallistuvat kuljettajien perusammattikoulutukseen.

OSA 3 – KOULUTUKSEN KESTO

Vähimmäisperuskoulutuksen kesto on 140 tuntia runko-ohjelmassa ja 70 tuntia erikoiskoulutuksessa.

Täyden peruskoulutuksen kesto on 420 tuntia runko-ohjelmassa ja 210 tuntia erikoiskoulutuksessa.

Kussakin peruskoulutusohjelmassa vähintään 30 prosenttia käytettävissä olevasta ajasta on varattava kutakin kohtaa 1.1, 1.2 ja 1.3 varten ja jäljelle jäävä osa määritellään kuljettajan oman toimenkuvan mukaan.

Vähintään puolet 1.1 kohtaa varten varattua koulutuksesta on toteutettava käytännön ajokoulutuksena asianomaisen luokan ajoneuvolla, joka täyttää direktiivissä 91/439/ETY vahvistetut testiajoneuvojen vaatimukset. Koska käytännön ajokoulutukseen voi osallistua samalla ajoneuvolla samaan aikaan useita henkilöitä, on täsmennettävä, että kunkin kuljettajan on saatava vähintään kymmenen tuntia henkilökohtaista ajokoulutusta.

Jatkokoulutuksen kesto on 35 tuntia joka viides vuosi. Koulutuksen sisältö määritellään kuljettajan toimenkuvan mukaan.

OSA 4 – TIETÄMYKSEN TESTAAMINEN

Vähimmäisperuskoulutus päättyy kokeeseen, jossa testataan koulutuksessa hankittu tietämys. Kokeen avulla on voitava tarkistaa, että osallistajat hallitsevat koulutuksen sisällön pääkohdat.

Täysi peruskoulutus päättyy kokeeseen, jossa testataan koulutuksessa hankittu tietämys. Kokeella on testattava tietämys kustakin koulutuksen sisällön pääkohdasta, ja siihen on sisällyttävä vähintään yksi kysymys kustakin kohdissa 1.1, 1.2 ja 1.3 olevasta alakohdasta.

OSA 5 – KOULUTUKSEN HYVÄKSYMINEN

5.1 Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä peruskoulutuksen runko-ohjelman ja jatkokoulutuksen kurssit. Hyväksyntä voidaan myöntää ainoastaan kirjallisesta pyynnöstä. Hyväksyntäpyyntöön on liitettävä seuraavat asiakirjat:

5.1.1 yksityiskohtainen koulutusohjelma, josta käyvät ilmi opetettavat asiat sekä ehdotettu toteutus suunnitelma ja opetusmenetelmät,

5.1.2 selvitys opettajien pätevydestä ja aloista,

5.1.3 selvitys kurssien pitopaikoista, opetusmateriaalista, käytännön harjoituksia varten varatuista resursseista, käytettävästä ajoneuvokannasta,

5.1.4 selvitys kurssien osallistumisehdoista (osallistujien lukumäärä).

5.2 Toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä hyväksyntä kirjallisesti ja seuraavin ehdoin:

5.2.1 koulutus on annettava pyynnön mukana olleiden asiakirjojen mukaisesti,

5.2.2 toimivaltainen viranomainen pidättää itselleen oikeuden lähettää hyväksytyjä henkilöitä tarkkailemaan kurseja ja kokeita,

5.2.3 toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettava ajoissa kunkin kurssin ajankohdista ja pitopaikoista,

5.2.4 hyväksyntä voidaan peruuttaa, jos sen ehdot eivät täyty.

Koulutuslaitoksen on taattava, että opettajat tuntevat hyvin ja ottavat huomioon säännösten viimeisimmät kehityksen sekä ammattikoulutusta koskevat koulutussäännöt. Opettajilla on oltava viiden vuoden kokemus kuljettajan ammatista, täysi peruskoulutus ja jatkokoulutus sekä didaktiset ja pedagogiset tiedot. Koulutusohjelma on laadittava hyväksynnän ja kohdissa 1.1, 1.2 ja 1.3 mainittujen aiheiden mukaisesti.
